

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIV, бр. 62 (1053)

Търново, събота, 24 май 1958 г.

Цена 20 ст.

Светъл народен празник

Днес нашият народ чествува Деня на народната просвета, прогресивната славянска наука и култура и на българския печат. Този светъл празник е за нас истинска национална гордост. Малко са народите в света, които изразяват така спонтанно голямата си любов и привързаност към науката и културата, както това прави българският народ.

Великото историческо дело на първите славянски учители — солунските братя Кирил и Методий — е неразривно свързано с историята на българския народ. Получила първия си разцвет в нашите земи още през IX и X векове, славянската писменост и култура се разпространи сред другите славянски народи и стана мощно оръжие в борбата им против асимилаторските домогвания на враговете. Славянобългарската литература даде тласък за културното развитие на другите славянски народи и стана основа за братството и единството между тях.

Историята на нашия народ, историята на борбата му за икономически, културен и политически възход е тясно свързана със славянската писменост и култура. В годините на тежкото турско робство Денят на Кирил и Методий стана знаме в борбата на народа за национално и духовно освобождение. Този ден израсна в съзнанието на народа като символ на славянското братство и единство, под ръководството и закрилата на най-големия брат — великия руски народ.

Прогресивното и демократично дело на Кирил и Методий живее и се развива повече от 11 века в южните и източните славяни. Благодарение на него славянските народи можаха да дадат своя голям принос в общочовешката културна съкровищница.

Великата октомврийска социалистическа революция откри нова ера за развитието на славянската наука и култура. Днес светската наука стои на челно място в световната наука. Съветските учени и техните първи изкуствени спътници на Земята, Втора седмична вече третият съветски изкуствен спътник обикаля Земята и със своите сигнали напомня на света за величното на Съветската страна, в която делото на прогресивната славянска наука и култура получи най-голям разцвет.

Трудещите се в нашата страна винаги се чувствали 24 май като празник на народната просвета и култура. Този празник получи истински прогресивен смисъл и демократично съдържание след освобождението ни от фашисткото робство. За 14 години народна власт науката, просветата и културата получиха толкова развитие, колкото беше невъзможно при условията на капитализма. По брой на учебни заведения и процент на учениците сега нашата страна стои на едно от първите места в света. Всеки шести човек у нас се учи в някое днешно или вечерно учебно заведение. Почти е ликвидирана неграмотността сред възраст-

Самоделият хоров колектив „В. Левски“ при Дома на културата на транспортните работници — гара Г. Оряховица работи повече от 30 години. Ежегодно подготвя и изнася самостоятелни концерти.

Посители на медал „За трудово отличие“

Никола Маринов Колев, началник на отдел „Просвета и култура“ при ОНС — Севлиево.

Ганчо Маринов Заяков, директор на Първа смесена гимназия Г. Оряховица.

Дачо Стоев Димитров, директор на Втора смесена гимназия, Г. Оряховица.

Георги Влятков Георгиев, начален учител в с. Гостилица, Дряновско.

Наградени културни и просветни дейатели

С указ на Президиума на Народното събрание от 20 май т. г. са наградени с ордени и медали следните учители и културно-просветни работници от Търновски окръг по случай 24 май — Деня на българската народна просвета и култура и славянската писменост:

А. С. ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ“
1. Кольо Георгиев Петков, зав. педагогически кабинет при отдел „Просвета и култура“ при ОНС

в гр. Павликени — II степен.
2. Йордан Тодоров Брешков, активен член на музейния съвет в гр. Елена — II степен.
3. Тодор Иванов Недевски, учител-пензионер и активен читалищен деятел от с. Средни колиби, Еленско — III степен.

Б. С. МЕДАЛ „ЗА ТРУДОВО ОТЛИЧИЕ“
1. Никола Маринов Колев, началник на отдел „Просвета и култура“ при ОНС Севлиево.

2. Дачо Стоев Димитров, директор на Втора смесена гимназия, Г. Оряховица.

3. Ганчо М. Заяков, директор на Първа смесена гимназия Г. Оряховица.

4. Мария Ц. Недякова, начална учителка и директор на начално училище в с. Илаков рът, Еленско.

5. Георги Влятков Георгиев, начален учител в с. Гостилица Дряновско.

6. Гавраил Иванов Димитров, начален учител в с. Темнежа, Г. Оряховско.

7. Сийка Йорданова Иванова, директор на основното училище в с. Г. Долен Тръмбеш, Г. Оряховско.

8. Радка Иванова Даскалова, начална учителка в с. Лозен, Г. Оряховско.

9. Йордан Ламбев Йорданов, директор на основното училище в с. Г. Липница, Павликениско.

Към Седмия конгрес на Партията с нови, още по-големи дела!

Завод „Ненко Илиев“ в петилетката

Колективът на завода за изолирани проводници „Ненко Илиев“ — Севлиево, с радост посрещна проекторективите, които ще обсъди VII конгрес на Партията. В тях се предвижда ново разширяване на завода. През 1962 г. обемът на производството ще нарасне с 95 на сто. Още от тази година се започна и ще завърши строежът на нови два цеха за 4 милиона лева, а за цялостното разширение ще се изразходват от държавата над 12 милиона лева.

През Третата петилетка нашият завод ще се кооперира и ще задоволява нуждите на 11 завода от системата на Министерството на тежката промишленост. Радостно е, че основните сурови материали като мед, поливинилхлорид, емайл, лак и др. досега внасяни от чужбина, ще ни се доставят от наши родни предприятия.

Всичко това ни задължава да напреднем още повече сили, за да дадем на народното стопанство по-много, по-качествени и по-евтини проводници. Ние съзнаваме, че в резултат от нашия труд ще могат да се изработят повече електромотори, радиоапарати, телефонни централи и т. н., тъй необходими за нашата страна. За подобряване изолационата на проводниците и за производството на електрически машини от по-висока класа ще разширим употребата на пластмаси, стъклена прежда, синтетични лакове. Наред с това ще водим борба за достигане на предначертаните страни в производството на електрически материали и да се наложим с добро качество на международния пазар.

Сплотени здраво около славната БКП, нашият трудов колектив работи упорито за изпълнение на обещанието, дадено в чест на VII конгрес на БКП да догони изоставането от 152,000 м поледи телефонни кабели и да усвои предсрочно производството на конфекционирани домакински шнурове с гумен щепсел; кръгли бубинни проводници, изолирани със стъклоено влакно и електрически инсталации за мотоциклети „Ява“ и „Ифа“, за товарни коли „Ифа“ и трактор „ДТ-54“.

М. РАДКОВ
директор на завод „Н. Илиев“ — Севлиево

ПРЕДКОНГРЕСНА РАДОСТ

Не беше отдавна. В първите дни на април. Колективът на керамична фабрика „Дълга лъка“ край Търново внимателно разгледа писмото-призив на Централния комитет на БКП, Министерския съвет и ЦС на профсъюзите. Разгледа го и даде дума да изпълни годишната си производствена програма, да подобри качеството на продукцията.

По-сетне в чест на Седмия партнен конгрес керамичите поеха конкретно задължение — само за м. май да дадат 65,000 тухли и керемиди над плана.

Нови машини

Все по-известни стават машиностроителите от ДМЗ „Червена звезда“ в с. Дебелец, Търновско. Произвеждат се в тях машини — бетонобръскачки, каменотрошачки, транспортни ленти и други неспрестанно се отправят за близки и далечни страни.

Това лято в Албания ще бъдат оборудвани два нови керамични завода с машини изработени в ДМЗ „Червена звезда“. Освен това на XVIII международен мострен панаир в Пловдив, заводът ще представи със 7 нови машини.

В началото на годината ко-

лективът се задължи да усвои производството на няколко други машини, които се внасяха от чужбина. Някои от тях като асфалтосмесители, шнековата преса, 350 и 250 литровата бетонобръскачка трябва да бъдат произведени през третото тримесечие, по колективът реши това да стане в чест на Седмия партнен конгрес. И машиностроителите успяха. Наскоро асфалтосмесителят бе изпробван. До Конгреса с него ще бъде асфалтиран пътът в района на предприятието. Изработени са и другите машини.

Всички в съревнование

Край едно от пресукавателата на цех 5 е застанала Мара Иванова. Острият ѝ поглед постоянно шари по стремително въртящите се вретена и винаги навреме забелязва скъсаната нишка. Тогава в действителност ръцете. Те бързо завързват нишката и вретеното отново започва да глътне. После смеял опразнените калемки или бобини с пълни, почиства полека по машината мях.

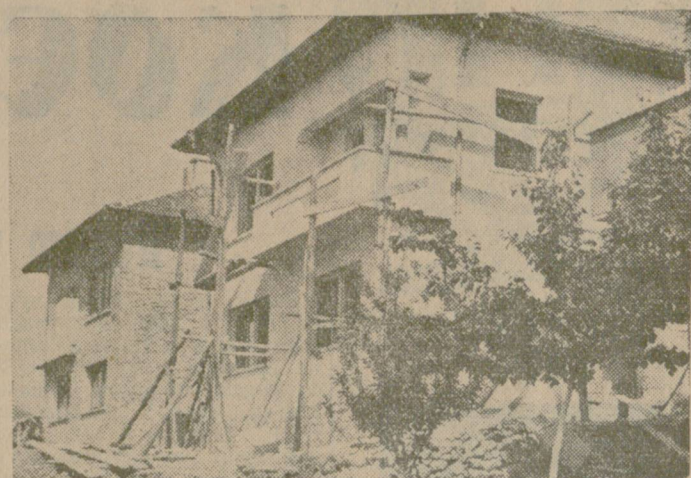
Напрегната работа за изпълнение на нормата протичат смените за другарката Иванова. Сега тя е в съревнование за достойно посрещане на Седмия конгрес на БКП и полага всички сили за произвеждане на повече продукция. И успява. През първата половина на месец май тя е произвела 36 килограма продукция в повече.

Но добра работничка в цеха е не само другарката Иванова. Като нея работят още Радка Гълъбарова, Елена Досева, Радка Атанасова, Ан-

ка Фурева, Бонка Петрова, Минка Миланова. Няма производственик, който да не се е включил в социалистическото съревнование.

Затова именно другарите от цех 5 спечелиха съревнованието, което водят с останалите цехове на фабрика „Нар. република“. Габрово през първото тримесечие на т. г. и месец април. Първеният излязъл и през първата петнадесетдневка на м. май. В чест на Седмия конгрес на БКП, само за 11 работни дни на май, те произведоха 1,061 кг първокачествена камгарна прежда върху плана си.

Кр. Генев, дописник

Скоро и в тия две нови къщи, качнали на склона под Дома за децата „Димка Димитрова“ в Търново ще дойдат щастливи семейства. Обилна слънчева светлина ще облива просторните стаи, ще припъкнат щастливи деца.

Това е дело на петилетките, чертани от Партията-ръководителя.

На 22 май точно по обед се появи мъглина. „Колективът на предприятието изпълни производствения план за май 107 на сто...“ Радост обзе всички. Голяма радост. Още по-голяма тя бе за бригадата на Ради Трифонов, които произведоха тухли, и на Иван Георгиев — пресадния, дялът на които в общия успех е значителен.

По предварителни изчисления работниците виждат вече изпълнен и шестмесечния си план — за тухлите до края на месеца, а за керемидите и капачите — 10 юни.

В последно време предприятието има успехи по производството на тухли с глиноривни смеси, на подови (кухи)

Много показатели изпълнени

Цифра след цифра, редици диспечерът на МТС — Севлиево в ежедневно съобщение. Зад всяка се крие трудовият героизъм на механизаторите, разгрънали сили по кооперативните блокове и китните овишни градини, отрупани с богат плод. Всеки е устремил поглед напред, здраво стиска кормилото, работи по мамеевски в чест на Седмия конгрес на любимата Партия.

Любовта към Партията, желанието за големи трудови дела в предконгресните дни подтиква другарите Митко Радков Бонев и Тихо Цанков Тихов да изкарат поверените им трактори по върховете в землището на с. Стоките. С 10,000 тона доброкачествен разтвор парьска сливовите дървета механизаторите от станцията.

Буйно расте засятата пар-

Н. Тотев

Окопават пролетниците втори път

Ечемиците изкласиха. Те напояват, че жътвата не е далече. Затова бързат ли бързат кооператорите от Търновска околия да подредят добре пролетните култури преди настъпването на дните за прибиране на зърното.

Втори път окопават захар-

Снощното тържествено събрание в Търново

Хубавите майски дни пред Деня на народната просвета и култура и на българския печат са изпълнени с радостни трепети. Историческият град Търново посрещна светлия празник в тържествена обстановка. На много места в училищата, предприятията и учрежденията се появи специална украса.

Хубаво е в града през тези майски дни. Отделът „Просвета и култура“ при ГНС организира естрадни вечери в летния театър.

Завчера по квартали, училища, учреждения и предприятия бяха проведени много събрания за Деня на народната просвета и култура.

Снощи в 18 часа в салона на Околийско-градския коми-

тет за българо-съветска дружба бе открита уредената от Окръжния народен музей фото изложба за успехите на Търновски окръг по пътя на социализма.

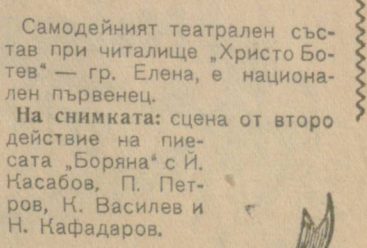
От 19 часа в салона на Дома на офицера стана тържественото събрание по случай 24 май. Тук бяха членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП др. Димитър Стоичков, секретарите на Окръжния комитет другарите Петър Бучакчиев и Йордан Костов, председател на Окръжното ръководство на БЗНС др. Ангел Генев, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет др. Христо Павлов, изтъкната учителка Николайда Венкова, награде-

тет за българо-съветска дружба бе открита уредената от Окръжния народен музей фото изложба за успехите на Търновски окръг по пътя на социализма.

От 19 часа в салона на Дома на офицера стана тържественото събрание по случай 24 май. Тук бяха членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП др. Димитър Стоичков, секретарите на Окръжния комитет другарите Петър Бучакчиев и Йордан Костов, председател на Окръжното ръководство на БЗНС др. Ангел Генев, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет др. Христо Павлов, изтъкната учителка Николайда Венкова, награде-

Доклад за Деня на народната просвета и култура изнесе др. Стойко Сидеров, началник на отдел „Просвета и култура“ при Окръжния народен съвет. С бурни ръкоплескания събрание одобри телеграма до ЦК на БКП, в която се изтъква, че Търново е наследник и огнище на славни просветни и културни традиции и че търновци ще направят всичко необходимо за опазването и развитието на тези традиции.

На тържественото събрание литературно-музикална програма изнесе учащи от училищата „Христо Ботев“, „Н. П. Вапцаров“ и Втора смесена гимназия.

ДУКАТА Е СЛЪНЦЕ, КОЕТО ВЪЗВ ДУШИТЕ ГРЕЕ

Първото чествуване на „Кирил и Методий“

Далеч от погледа на турчините в тъмното минало град Елена е станал огнище на просвета и култура. Тук са родени Иларион Макариополски, Стоян Михайловски, П. Ю. Тодоров и една светла върволица от способни и ентусиазирани учители, сред които особено ясно свети фигурата на Иван Н. Момчилов, основател на прочутата „даскалоливница“.

През 1843 година Момчилов се завръща от Атина в родния си град Елена и през 1844 г. отваря вратите на своето класно училище. Вместо алилоидиктическо обучение, в него се въвежда ланкастерската метода на обучение. Въвежда се много нови предмети, между които и някои чужди езици.

Еленското класно училище получава име „даскалоливница“, защото дава учители на десетки градове в нашата страна и дори в Македония. Негови ученици са П. Р. Славейков, Добри Войников, Добри Чинтулов, Никола Козлев, Никола Михайловски, Иларион Макариополски, Драган Цанков, поп Сава Катрафилов и много други предани народни синове.

Иван Н. Момчилов като „вещ учител“, както го нарича неговият ученик П. Р. Славейков, прекарал няколко години в Русия, разбира много добре огромното значение на училището за просветата на народа. Той високо цени и делото на братята Кирил и Методий. Затова наскоро след откриването на еленското училище обявява 30 януари за училищен празник. През 1844 година Иван Н. Момчилов за пръв път в България говори организирано на учениците и съгражданите си за делото на братята Кирил и Методий. Ето и част от речта му произнесена преди 114 години в Елена: „Църковният наш език, който се нарича славянски, или обикновено църковно-славянски, е получил началното свое битие от преработка на св. писание, по се е извършил на прадедния ни старобългарски език от първите славянски просветители Кирил и Методий. Той е единичният и най-драгоценен съкровище, което е останало нам в наследство от прадедите ни и което е твърде необходимо сега на нашата възрождаема млада книжнина. От него ний нямаме друга по-

свят старина, която да би предавала на нашата народност толкова тежест, защото той колкото и почтен и драгоценен нам като език на прадедите ни по своята древност, толкова повече, защото от началото си е бил и днес е църковен език на доста славянски племена.“

От 1859 година денят 30 януари, обявен за общоучилищен празник в град Елена, се заменя с 11/24 май ден, посветен на братята Кирил и Методий. Същата година за по-тържествено отпразнуване на тоя ден Момчилов съставил за Кирил и Методий песен, пътя най-напред в Елена, а по-късно и в Горна Оряховица и Търново. Песента се изпълнявала на първи глас по източното пееие. Ето и част от текста ѝ: „Единокръвни по плът, еднакво мъдрост апостолски подвиг извършихте в славянските страни: се неописемите ваши трудове от мрака на невежеството извлякохте еднопламенни народи и писмено им предадохте истините за красотата. За това, когато чествуваме вашата светла памет, то ние с усърдие се обръщаме към вас...“

Преди повече от век в малкото староеленско градче Елена, народният учител и книжовник Иван Н. Момчилов онеява с прозорливия си ум това безсмъртно дело на Кирил и Методий и го празнува достойно.

Христо МЕДНИКАРОВ

Възпитателното въздействие на колектива

В една септемврийска вечер на 1953 г. новата училищна сграда в с. Крамолин, Севлиево, се оживи от 65 глухонели деца.

Мъчно протичаха дните в училище. Всички бяха дошли от своите семейства с най-различни навици и привички. Когато сутрин станеха от съня, те не умееха да оправят леглата си, да се измиват, да провеждат сутрешна ведринка, да не се подчиняваха на нарежданията на своите възпитатели и учители. Мъчно биха се съдържали В. Винева, В. И-

човски да видят в своите другарчета нещо и да не го откраднат, да не го съпунат или скъсат.

Но колективният живот възпита в душите на малките ценни качества. Сега, ако случайно не се проведе утринна ведринка, учениците се огорчават. Остро реагират.

Сутрин при сигнал за ставане всички бързо подреждат леглата си, измиват се и се строят за храна. В столовата вече не се чуват виковете, рядко се заливат покривките, въпреки че децата сами

си сервират.

В началото на настоящата година бе запланувано да се организира всеки срок по една вечер на предмета, всяка група да си урежда забави. Първите стъпки бяха трудни, несигурни. А сега тия вечери се очакват с нетърпение. За тия учениците заучават малки стихчета, лозунчета, физкултурни упражнения, нови хора.

По коридорите на пансиона вече няма крастичи, боричкане. От класните стаи отеква гласът на учениците: „Сега е пет часа“. „Ние пишем домашната работа по езикови форми“. „Момчетата работят при Ангелов“. „Момичетата шият при Върбанова“ и т. н.

Вече почти всички отиваха от старите си навици.

Разбеле ли се тежен другар, те до един се грижат за него и се надпреварват кой ще отиде да му поднесе храна, посещава го в болницата. Оздравее ли — всички му помагат да овладее пропуснатия материал.

А пенне ли слънцето, те се разпръсват по групи в опитното поле, работят в своите участъци. Под грижите на своите възпитатели, учениците изграждат, усвояват много положителни трудови навици. Това радва както възпитателите, така и родителите на учениците.

Ил. Ветев, дописник

Любим приятел

Преди да се влезе в библиотеката на вагонния завод „А. Жданов“ ще трябва да се мине през читалищата. И ако сторите това привечер, когато работният ден вече е свършил, не може да не трепне нещо радостно в гърдите ви, при вида на светлото и просторно помещение, където много работници са навели глави над любимите списания и книги.

Тук е тихо. Тихо като в ливада лете пред сенокос, когато само пчелите с жужене прелитат над цветчетата, за да събират мед.

Ето ни в библиотеката. Стените са отрупани, като дърво от плодове, от хиляди подвързани в черни книги съзлатисти заглавия и подредени в шкафове от полирано дърво. И тези книги те мамят, зоват те с просторите, които крият, обещавайки нови светове и светли чувства.

Прави впечатление, че всичко в тая зала си има своето място, че тук е пипала ръката на стопанина, на човек, който обича книгите и е частлив с тяхното мъдлостливо, но върно приятелство.

И това е тъй. Вече 20 години, тук работи като библиотекар бай Григор Гърдев.

Смело може да се каже, че този човек, с пропалени вече коси и жив поглед, е вложил всички свои амбиции в тая библиотека.

Библиотеката е създадена през 1936 г. с около 150 книги, и се е помещавала в една тясна и мрачна стаячка на гара Дряново. Бай Григор е библиотекар от 1938 г., но тогава, през ония години, фашистките управници твърде малко са се грижили за разрастването на библиотеката.

Или по-точно: грижили са се, но техните грижи са се ограничавали само с това, да изпращат пакети с мракобесническа литература. И ако въпреки това библиотеката е купувала прогресивна литература, като книгите на Ф. Гладков, М. Шолохов и др., това е ставало само благодарение на доброволните средства, които жаждат за знания работници от Г. Оряховския я. п. възел са отделили и предоставили на библиотеката.

През 1950 г. библиотеката преминава към завод „Жданов“. Едва сега, благодарение грижите на народната власт, в лицето на партийната и профсъюзната организация,

библиотеката бързо процъфтява. За нея са отделили две просторни помещения в новостроеното младежко общежитие „Малчица“, а от няколко месеца — и трето — за книгохранилище.

Сега библиотеката разполага с 12,000 тома художествена и техническа литература и няма да бъде пресилено, ако се каже, че съперници на градската библиотека в много отношения.

През 1957 година са раздадени 14,858 тома и то предимно на работници от завода и на членове от техните семейства.

Всяка година, при сключване на колективния трудов договор се предвиждат необходимите суми за закупуване на литература. Така през тая година, само за техническа литература, (която е все още оскъдна) се осигуряват 5,000 лева.

Излизаме с тихи стъпки от библиотеката и погледът се спира отново с любов над хората, които четат. И няма да бъде пресилено, ако се каже, че библиотеката е може би най-любимият и необходим приятел за много работници от завод „Жданов“.

Мойсей Тодоров

По пътя към живота

Шумят манифестиращите колони. В простора отекват свежите, радостни гласове на юношите и девойките. А когато след стройните редци равномерно забумят тракторите, колите, кормувани от ученици, пукотът на моторите се слива с бурните, възторжени овации на гражданството.

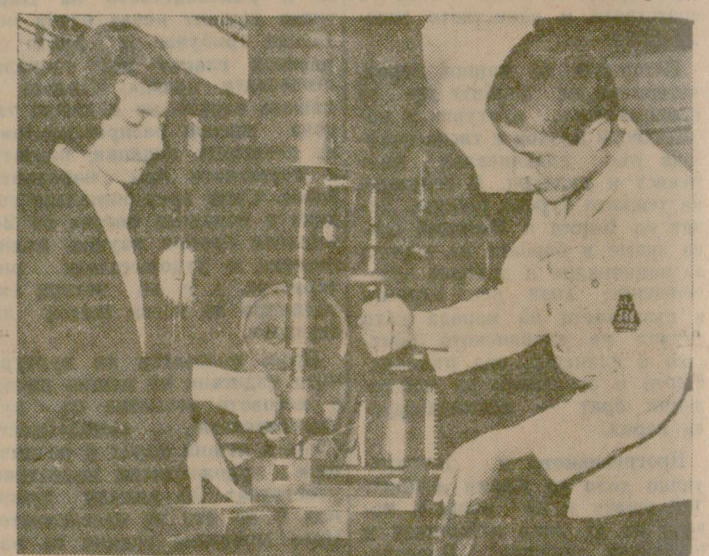
В такъв строй вече няколко години поред манифестират на големи народни празници възпитаниците на Първа сменна гимназия „Кирил и Методий“ — Търново.

И сега пред входа на училището са подредени, сякаш готови за тръгване, тракторите, подарени от машинно-тракторните станции в Търново, Ресен, Карансеп, лека-та кола и камионът — дар от Окръжния кооперативен съюз. От миналата година училището е обявено за опитно в политехническо обучение и са въведени нови предмети — основи по селското стопанство, машинознание, автотракторно дело и електротехника. Въпреки недостатъчната материална база, липсата на добре подредени кабинети, благодарение старанието на пре-

се иска. Преподавателите, въпреки да са вискателни към всеки, нямат за цел да направят от учениците квалифицирани стругари, а да ги възпитат в любов към труда, да създадат в тях редица трудови навици, да ги запознаят с основните процеси на производството. И не са малко вече „запалените“ ученици в гимназията. Едни са увлечени в машините, други в електротехниката. А над 20 ученика спокойно вече кормуват леки коли, трактори.

Прекарните възлущащи минути край машините в работилницата, в посетените предприятия, практиката, която ще се организира в началото на юни — всичко това не може да не остави следи в душите на любознателните юноши. И когато завършат гимназията много от тях няма да се намират на кръстопът, да се колебаят какво да работят. Пред тях пътят към живота ще е открит.

Преподавателят по основи на селското стопанство — младият агроном К. Койчев няма свой кабинет, слаба е материалната база. Но това не му пречи да онатглежда добре своите уроци. В кабинета по биология той си е създал хубав кът. В отделни шкафове са обзаведени раз-

подавателите интересът към новите дисциплини е голям.

В работилницата на училището е оживено. Не секва пенсента на бангита, струга, рендовската, жужукането на пилите.

Отличничката Здравка Саулова, наведена над струга под наблюдението на своя преподавател др. Д. Димитров измества с шуплер оста (снимката горе). А на бормашината учениците Емил Момчев и Илка Илиева пробиват дупка на малкото чукче (снимката долу).

Виждале ли това парче желязо — и преподавателят П. Казаков показва къс ресурсна стомана.

Разядена от ръжда, в някое предприятие тя може би е била захвърлена като непотребна вещь, но тук тя е станала нужна.

А погледете сега — и в другата му ръка блесна добре изработен ключ. — Ще повярвате ли че той е направен от ученик и то от тая стомана?

На рафта имаше много тавна ключове, малки чукчета. И когато погледите тия запалени юноши, наведени над струга, бормашината, или с пилката да дооформят нещо, усенени в новата, интересна работа, съмнението изчезва.

Настина по изработените инструменти личи ръката на не до дам опитния, сега учащ се, но началото е хубаво. Пък и от тях повече не може да

ли от селскостопанското производство: почвочазание, растителна защита, растениевъдство, животновъдство и т. н. Направени са множество диаграми, макети, събрани са най-различни минерални торове, сортове на най-важните културни растения у нас.

Онагледяването на уроците, успехите на селското стопанство в окръга, които преподавателят постоянно изтъква пред учениците, производствените екскурзии, прожектирането на подходящи филми — ето кое кара учениците с живо внимание да слушат неговите уроци, да обичат предмета. Сега те не се гледат с такова пренебрежение към селскостопанския труд, както беше в миналото. А през време на практиката и лятото те ще затвърдят наученото в час, няма да са чужди на труда в стопанството.

Но не само в часовете по тия предмети учениците се запознават с основните процеси в селскостопанското и промишленото производство. През годината в гимназията активно са работили 27 предметни и технически кръжоци, в които са се занимавали над 800 ученика.

И на днешния голям празник учениците ще покажат успехите си.

П. КАИШАНОВ

Снимки: П. Тарасенко

Кича Варчева, е детска учителка в гр. Севлиево и се справя много добре с организирането и проваждането на възпитателната работа в детската градина.

Моята учителка

Нейната усмивка още сияе пред погледа ми, а от целувката ѝ, която тя всекиму подари, когато се разделяхме, още гори лицето ми.

Струва ми се, че тя ми даде частича от себе си, без която не бих могъл да живея. Тогава, преди 35 години, на 15 септември за пръв път прекрачих прага на училището. В двора имаше много деца. Едни облечени в хубави, а други в скромни дрехи, с рунтави свински цървули. Последните, между които бях и аз, плахо се криеха в крайните кътчета на училищния двор. Когато училищният звънец удари, тръпни ползавиха по тялото ми. Заставах найотзад на колоната първолачетата.

Поведени тя — учителката Стефанка Рачева. Койко неспокойно беше сърцето ми! Койко срам!

Седнах на последния чин с още 4 другарчета, с които се запознах в двора на училището.

Първият час мина в опознаване, в нареждане по чиновете. Мъчно ми стана, че учителката ме раздели от другарчетата и ме постави по-напред. Молях я да остана назад, че съм с цървули. Тя ме погледна и рече:

— Ай, я виж койко са хубави! Който носил цървули става учен човек. Не се срамувай!

На сърцето ми стана леко от тия думи. Койко много я обикнах!

Вероятно, за да не ни се присмиват ония, които бяха с обуща, и да не се срамуваме от цървулите, втория част ти ни разказа хубава приказка за „Цървула“. Никога няма да я забравя!

Приятни бяха часовете, годините — четири на брой. Те са незабравими.

За всяка буква учителката ни разказваше приказка. Даваше ни парчета от вестници да задраскваше ученици букви. Хвалеше ония, които най-правилно и редовно изпълняваха заданията ѝ. Всеки се радваше, всеки искаше да бъде между първите.

Когато преминахме в трето-четвърто отделение, имаше и такива, които трудно запомняха, или ги мързеше да учат, да пишат.

Такива тя ще изправи и с мъжа ще рече:

— Ти си добро момче. Защо не си научи урока? Не го ли разбираш? Ела днес у дома, ще ти обясня. — И в дома ѝ често ходяха ученици. Никого не изпращаше без да почерпи с бонбони, без да се е убедила, че той е усвоил

материала.

Но имаше и такива, които се лениха, не искаха да се възползват от помощта ѝ. И тия ти галеше, молеше, назоваваше да препишат по 2, 3, 5 пъти урока. Всичко с любов вършеше моята учителка. Койко хубаво осмисляше излетите ни. Тях свързваше с уроците. Няма да забравя уроците по отечествознание. Завещаше ни в подножието на някой хълм.

— Виждале ли небето? Къде опира то? — питаше тя. — На върха на хълма — отговарях в хор.

— Добре. Митко, изкачи се на хълма.

Митко се изкачва и се провиква:

— А, не опира в хълма. Много е високо.

После всички излязахме на хълма и тя ни обясняваше за хоризонта.

Друг път ни говори за планетите и, за да ни покаже нагледно как те се въртят около слънцето, заставаше в центъра, вземаше десетина деца около себе си и казваше:

— Ние сме едно — слънцето.

После на различно разстояние нареждаше по един ученик или ученичка, очертаваше кръгове и като се въртеше в центъра, командуваше на другите да обикалят.

Тях нагледно ние научихме за слънцето, планетите, за движението им.

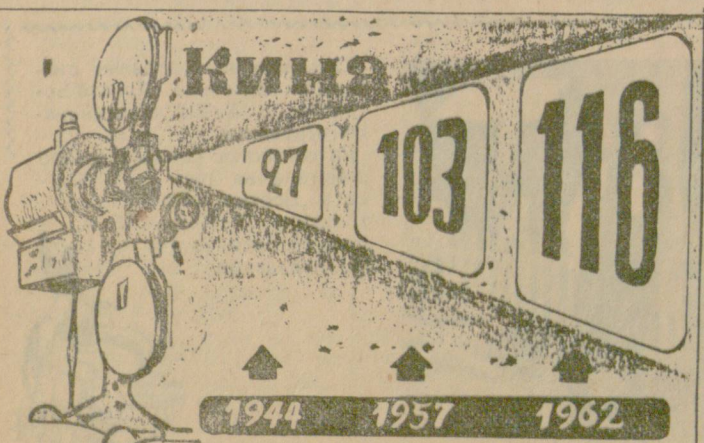
Изминаха четирите години на основното училище. Всички трябва да се разделим с нашата скъпа учителка. На утрото изпълнихме кратка програма. После учителката развълнувана си спомни четирите години на задръжен живот. И радости и скърби! Но скърбите бяха забравени. През слъзи тя ни рече:

— Аз написах свидетелство за всеки от вас. Всички се трудихте, слушахте ме. Но не свидетелства ви давам аз. Подарявам ви по частица от себе си. . . Зная, че някой от вас ще ме надминат. . . Ще се радвам много. Във вас, себе си ще виждам.

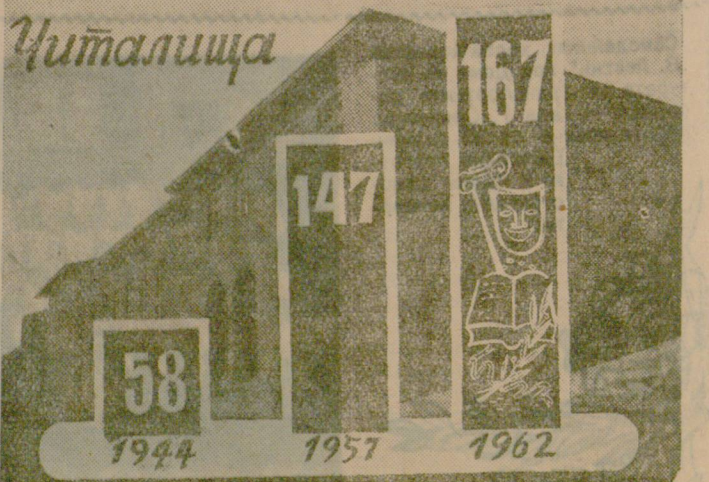
Сетне един по един ни извикваше, даваше ми свидетелствата и горещо целуваше.

Тази целувка още пари на лицето ми. . .

Изминаха години. Ние често се срещаме. Учителката ми се радва. Радва се тя на всеки от своите ученици. Счита ни за приятели вече. Но не! Тя не ни е приятелка! Тя е повече за нас — учителка. Скъпи са всички учители, дали нещо от себе си в мен. Най-скъпа е обаче тя — първата учителка! Д. Куцаров

Броят на кината в окръга през 1944 г. е бил 27, а в края на 1962 г. — достигне 116

От 58 читалищни сгради в окръга през 1944 г. в края на Третата петилетка техният брой ще достигне 167

Покорители на гладната степ

Бившата гладна степ в „редна Азия“, която е била проходима само от камиленски каравани и по която са се задръжали за кратко време през пролетта големите черни стада на качуновските казахи е сега истински фронт на живота. Тук съветските хора с първостепенна техника и в големи мащаби създават условия за живот.

„Гладната степ“, която на границата между Казахстан и Узбекистан прелива в пустинята „Казъл-Кум“, заема голяма част от Южноказахстанската област. Преди 15 години (1943 г.) във време на войната, когато совхоз „Пахта-Арал“ наистина е бил паметен остров сред равнините, нажежени до невъзможност степи, този край е представлявал една административна единица — Иличовски район с център село „Илич“. Обаче през време на Отечествената война тук е преселена голяма част от населението на Украйна, Грузия и Централна Русия (разбира се, заселени са много земи и в източни и северни Казахстан) и пренесени много заводи от района на германския фронт. Постепенно около „Пахта-Арал“ се създават нови колхоза. Съветската власт още през време на войната отделя мощна техника за разширяване на напонтелната мрежа. Новите строители, инженери и работници основават ново село Джетвсай, където отсядат големи строителни организации „Казирводстрой“, „Казкирсу“, „Казголектстрой“ и „Джетсайское строително-монтажно управление“. Увеличават се нарязаните квадрати от многобройните канали. До самото строително селище организират нов совхоз „Красная звезда“.

Войната свършва. Много местни жители казахи, таджикци, украинци, руси и преселници, каракай, чечени, мордвини и др. се завръщат при своите близки. Животът започва с нова сила. Разработват се постоянно нови земи. Шумът на скреперите, грейдерите, тракторите и най-различни други машини продължава да запада към пустинята „Казъл-Кум“ единствените обитатели на гладната степ — бостенурките. По същия начин в 1956 г. се организират совхоз „Ленин“, който сега се счита за един от най-големите сезони тук се разработват нови земи и се полагат основите на нови отделения на совхоза.

В средата на 1957 г. по пътя за камионите се носеха няколко камиона, от които се дочуваха песни:

„Хороша страна, Болгария, А Россия лучше всех“

„Българските комсомолци пристигаха в центъра на совхоза и завариха, няколко нови къщи, а всички кантори, магазини и др. обществени служби и учреждения във временните фургонали, направо

на голата поляна. Първите целинници постоянно заемаха новите къщи и освобождаваха „временните“. Строителите работят безспир. Освен българите, в совхоз „Ленин“ пристроителите има 2.000 места.

На совхозната конференция на ДСНМ. На преден план са делегатите Борис Киреков—Павликени, Венелина Тодорова—Сломер, Величка Ковачева—Лесичери, Гинка Найденова—Сломер, Илия Атанасов—Драганово, Г. Оряховски, Елена Стоилова—Стеверек, Еленко и Христо П. Христов от Павликени.

стигаха за постоянно младежи и млади семейства с комсомолски поръчения от всички краища на Съветската страна.

На дългата редица все от нови къщи започна работна нова бригада, или както обикат да ни наричат съветските работници, „болгарци“. Около опитния строител Ангел Шишков от с. Сашево, Търновско, се сформира група от десетина момчета. И сега, 9 месеца след пристигането на целината, групата е известна под името групата на Шишков.

Някои девойки и младежи се включиха в бригадите на съветски майстори. Тодорка Любенова от Павликени бързо намери общ език с комсомолката от Красноярск Людмила Чернова и стана строител в нейната група.

Приятно мартовско слънце препичаше по вечеря и комсомолската група на Чернова остави кофите с разтвор от вар и пясък, хвърли инструментите до току-що измазаната стена на „временката“ и девойките седнаха. Клара Юстус тананикаше, легнала по гръб, и без да променя по-соката на погледа си, задаваше въпроси на Дора, Българката лаконочно и отговаряше и слушаше бавния и искрен разговор на Люся. Ней и се понамери живота на тази мъжествена рускиня. Харесаха и простотата в разсъжденията и принципността на решенията.

— Аз искам да оставим нещо трайно на целината и тогава да се върнем по родните си места, — споделя Чернова. — Ние строим четири, пететажни здания в Красноярск, само в клуба на

на първа приятелка на българката от Павликени. — Люся, не съжаляваш ли, че си дошла сама, без приятелки, — подхвърля Дора. — Човек трябва да се стреми от малки към велики дела. А нима ти си лоша приятелка? — спокоен и убедителен отговор.

Тодорка я хвана за ръката и, без да иска, силно я стисна. Девойките станаха и започнаха да работят.

Не само в трето отделение, но и по целия совхоз „Ленин“ са известни с видимите резултати бригадата на Шишков и групата на Чернова. Дълго ще напомним на целинниците петте жилища до дома, складът на „Рабкооп“, кошиците и централния склад на совхоза, че тук са работили български комсомолци. В тях вижда своя труд и Стефан Йорданов от с. Страхилово, Търновско. А как естествено се преплитат хубавите човешки чувства между българските младежи и съветските комсомолки! Защото трудно се забравят такива факти в живота — квартирата на Тодорка Любенова е построена от съветски хора, а тя с другарките си приготви 48 нови „временки“ за украинските семейства.

Топлото априлско слънце препичаше, бързо сунеше новозиманите „временки“ и им придаваше светлост отблясък. Младите строители с грейнари гледаха на резултатите от своя труд и току се изправяха да проследят шума на нисколетичните самолети. Те изпращаха може би за двадесети път този ден познатия им въздушен реис и махаха с железните инструменти неудобно вдигнали ръ-

це. Този път от борда на самолета, разхвърлящ амониева селитра върху бъдещите блокове с памук, ги гледаха освен пилота Анатолий Горбунов и Мария Александрова Стефанова, а в по-предните полети и Тодорка Гарсова (от Д. Липница, Павликени), Бонка Гр. Калчева от Габрово, Стиляна Пешева и Тонка Ностова (също от Габрово).

Бригадирките от Търновски окръг в целиния совхоз „Ленин“ в началото на пролетта излязоха първи и работиха наистина активно със самолетите при наторяване на площите. Българските комсомолци и екипажът на самолетите „АН-2“ и „ПО-2“ Валери Кабацки, Анатолий Горбунов, техникът Пигарев ползваша максимална напачет на машините и на ден правеха по 60—70 полета. Наториха десетки хиляди декари площи за изключително скрътени срокове. В следващата смяна на самолетите работиха и младоженците от Лисковец Антон и Цветанка Хрулеви.

На връщане в своето отделение Хрулеви минаваха през „центъра“ (II-ро отделение) на совхоза и питаха за новини от България. Ако някога писма, Мария Стефанова и Тодорка Петрова, или винаги веселата и усмихнатата челичка от ф-ка „Г. Геве“ — Габрово Стиляна Пешева, намираха остроумници да отговорят и да изпатят другарите си с бодър дух.

Писах в България, че живея в село без гробища, където от памука по-високо растение няма, не ми върват — със сериозен тон говори Мара.

Изводът и се стори интересен и на другарите й. — Наистина ли няма гробища в нашия совхоз? — се удивлява Бонка Грънчарова Калчева.

Тук не само българите, но и всички останали живеят в нов совхоз, организиран преди година и няколко месеца. И къщите са нови, и банята не е почнала да работи (скоро я завършиха), училището, столовата и клубът са още в скелети, болницата се издига на 2—3 метра от земята. Това е истинският фронт на настъпването в целината, а нахтарали се считат за близък тил. Дълбокият тил стига до Чимкент на около 320 км от новите райони на областта, отнесените по картите селища, отделения и совхоза.

Водата за пиене в този совхоз се пренася и съхранява в големи цистерни. Интересен е и кабинетът на партийния секретар др. М. Козлов, който силно се е привързал към тази напрегната и творческа обстановка и работи в първия вагон, докаран в целината. Даже временната поликлиника се помещава във вагон. Обаче обзавеждането на тези кабинети по нищо не се различава от поликлиниката в четириетажно здание или от партнабината на някой горком или райком. Не отсъстват портретите на Димитров и Коларов.

И в периферията на обитаемите райони от пустините на Казахстан, в тон с братски работещите по целия Съюз съветски хора, се трудят български, украински, руски, казахски и гръцки младежи, изграждат не само нов пластов живот, но коват своето работническо единство и неповторима дружба.

Здр. ОТЧЕВ
наш кореспондент

от втория кръг на окръжното футболно първенство за юноши: „Локомотив“ — Дряново — „Етър“ — Търново 0:0; „Локомотив“ — Г. Оряховица — „Червено знаме“ — Павликени 1:3; „Левски“ — Лисковец — „Вечой“ — Елена 1:0; „Лозен“ — Сухиндол — „Равовски“ — Севлиево 1:0; „Балкан“ — Габрово — „Ангел Кънчев“ — Трав

П. ЗДРАВЕЛИН
Б. Р. Филмът ще се прожектира от 26 май до 1 юни в кино „9 септември“ — Търново.

Алексей Никифоров (син на счетоводителя), развратната певичка от едно нощно заведение Райса, безогледният бандит Гурьев и др. Едините препратят над народното добро, а другите се домогат да го разграбят за разгулния си порочен живот.

Интригата е напрегната, силна и увлекателна. Органите на милицията се стремят да разкрият авторите на престъпленията, които се редят едно след друго. В напрегнатата борба падат и жертви.

Зрителят с възмущение следи развитието на филма. Но колкото и да е силна криминалната интрига, тя не може да измеси разказа за подвига на съветския милиционер. Младежният жар, патристичното себепристрастие на младите милиционерски кадри покори-нат не със своята безчовечна студенина, а със своето морално величие и нравствена красота. Те са покорили на времето Митя, един от съучастниците на известния Огньок, покори-ват на края и самия него, обиколил целия свят и разбрал, че по-хубаво и по-велико от родината няма. Разбрал е, че органите на милицията не само воюват срещу хората като него, но те се борят и за тяхното добро.

„Аз мислех, че грабя другите, а излезе, че ограбих себе си, своята младост, своята съдба. Така че няма защо да се плаша от вашия съд — моят е по-страшен“ — заявява Огньок, когато се предава на генерал Кречетов.

При развързката зрителът си отдъхва облекчен не само защото е разобличен Барона, че е заловен убиецът на счетоводителя Никифоров и на поставния сервант от милицията а защото Огньок разбира

Физкултура, спорт

„Етър“ — ТПК
ПОБЕДИ — „БАЛКАН“

Срещата за окръжно първенство между баскетболните отбори на Габрово и Търново беше оспорвана. Търновци превъзхождаха в техника и рутината, а габровци с устрем и амбиция. След неуспешно проведената зонава защита в първите 10 минути, габровци се ориентираха към плътна защита, което им донесе в 17 минута пръвес с 6 точки. Обаче смяната която се извърши в отбора на търновци на Симеонов с Тодоров и недоразуменията в защитата на габровци позволиха полувремето да завърши 25:26 за „Етър“ — ТПК.

През второто полу време състези търсеха разрешение на двубоя в самото начало. Амбициозната отбрана и устремните нападения им дадоха до 30 минути аванс от 14 точки, който остана не променен до края.

Срещата завърши при резултат 59:45 за „Етър“ — ТПК.

Г. Трифонов

На връщане в своето отделение Хрулеви минаваха през „центъра“ (II-ро отделение) на совхоза и питаха за новини от България. Ако някога писма, Мария Стефанова и Тодорка Петрова, или винаги веселата и усмихнатата челичка от ф-ка „Г. Геве“ — Габрово Стиляна Пешева, намираха остроумници да отговорят и да изпатят другарите си с бодър дух.

Писах в България, че живея в село без гробища, където от памука по-високо растение няма, не ми върват — със сериозен тон говори Мара.

Изводът и се стори интересен и на другарите й. — Наистина ли няма гробища в нашия совхоз? — се удивлява Бонка Грънчарова Калчева.

Тук не само българите, но и всички останали живеят в нов совхоз, организиран преди година и няколко месеца. И къщите са нови, и банята не е почнала да работи (скоро я завършиха), училището, столовата и клубът са още в скелети, болницата се издига на 2—3 метра от земята. Това е истинският фронт на настъпването в целината, а нахтарали се считат за близък тил. Дълбокият тил стига до Чимкент на около 320 км от новите райони на областта, отнесените по картите селища, отделения и совхоза.

Водата за пиене в този совхоз се пренася и съхранява в големи цистерни. Интересен е и кабинетът на партийния секретар др. М. Козлов, който силно се е привързал към тази напрегната и творческа обстановка и работи в първия вагон, докаран в целината. Даже временната поликлиника се помещава във вагон. Обаче обзавеждането на тези кабинети по нищо не се различава от поликлиниката в четириетажно здание или от партнабината на някой горком или райком. Не отсъстват портретите на Димитров и Коларов.

И в периферията на обитаемите райони от пустините на Казахстан, в тон с братски работещите по целия Съюз съветски хора, се трудят български, украински, руски, казахски и гръцки младежи, изграждат не само нов пластов живот, но коват своето работническо единство и неповторима дружба.

Здр. ОТЧЕВ
наш кореспондент

от втория кръг на окръжното футболно първенство за юноши: „Локомотив“ — Дряново — „Етър“ — Търново 0:0; „Локомотив“ — Г. Оряховица — „Червено знаме“ — Павликени 1:3; „Левски“ — Лисковец — „Вечой“ — Елена 1:0; „Лозен“ — Сухиндол — „Равовски“ — Севлиево 1:0; „Балкан“ — Габрово — „Ангел Кънчев“ — Трав

П. ЗДРАВЕЛИН
Б. Р. Филмът ще се прожектира от 26 май до 1 юни в кино „9 септември“ — Търново.

Алексей Никифоров (син на счетоводителя), развратната певичка от едно нощно заведение Райса, безогледният бандит Гурьев и др. Едините препратят над народното добро, а другите се домогат да го разграбят за разгулния си порочен живот.

Интригата е напрегната, силна и увлекателна. Органите на милицията се стремят да разкрият авторите на престъпленията, които се редят едно след друго. В напрегнатата борба падат и жертви.

Зрителят с възмущение следи развитието на филма. Но колкото и да е силна криминалната интрига, тя не може да измеси разказа за подвига на съветския милиционер. Младежният жар, патристичното себепристрастие на младите милиционерски кадри покори-нат не със своята безчовечна студенина, а със своето морално величие и нравствена красота. Те са покорили на времето Митя, един от съучастниците на известния Огньок, покори-ват на края и самия него, обиколил целия свят и разбрал, че по-хубаво и по-велико от родината няма. Разбрал е, че органите на милицията не само воюват срещу хората като него, но те се борят и за тяхното добро.

„Аз мислех, че грабя другите, а излезе, че ограбих себе си, своята младост, своята съдба. Така че няма защо да се плаша от вашия съд — моят е по-страшен“ — заявява Огньок, когато се предава на генерал Кречетов.

При развързката зрителът си отдъхва облекчен не само защото е разобличен Барона, че е заловен убиецът на счетоводителя Никифоров и на поставния сервант от милицията а защото Огньок разбира

Физкултура, спорт

„Етър“ — ТПК
ПОБЕДИ — „БАЛКАН“

Срещата за окръжно първенство между баскетболните отбори на Габрово и Търново беше оспорвана. Търновци превъзхождаха в техника и рутината, а габровци с устрем и амбиция. След неуспешно проведената зонава защита в първите 10 минути, габровци се ориентираха към плътна защита, което им донесе в 17 минута пръвес с 6 точки. Обаче смяната която се извърши в отбора на търновци на Симеонов с Тодоров и недоразуменията в защитата на габровци позволиха полувремето да завърши 25:26 за „Етър“ — ТПК.

През второто полу време състези търсеха разрешение на двубоя в самото начало. Амбициозната отбрана и устремните нападения им дадоха до 30 минути аванс от 14 точки, който остана не променен до края.

Срещата завърши при резултат 59:45 за „Етър“ — ТПК.

Г. Трифонов

На връщане в своето отделение Хрулеви минаваха през „центъра“ (II-ро отделение) на совхоза и питаха за новини от България. Ако някога писма, Мария Стефанова и Тодорка Петрова, или винаги веселата и усмихнатата челичка от ф-ка „Г. Геве“ — Габрово Стиляна Пешева, намираха остроумници да отговорят и да изпатят другарите си с бодър дух.

Писах в България, че живея в село без гробища, където от памука по-високо растение няма, не ми върват — със сериозен тон говори Мара.

Изводът и се стори интересен и на другарите й. — Наистина ли няма гробища в нашия совхоз? — се удивлява Бонка Грънчарова Калчева.

Физкултура, спорт

„Етър“ — ТПК
ПОБЕДИ — „БАЛКАН“

Срещата за окръжно първенство между баскетболните отбори на Габрово и Търново беше оспорвана. Търновци превъзхождаха в техника и рутината, а габровци с устрем и амбиция. След неуспешно проведената зонава защита в първите 10 минути, габровци се ориентираха към плътна защита, което им донесе в 17 минута пръвес с 6 точки. Обаче смяната която се извърши в отбора на търновци на Симеонов с Тодоров и недоразуменията в защитата на габровци позволиха полувремето да завърши 25:26 за „Етър“ — ТПК.

През второто полу време състези търсеха разрешение на двубоя в самото начало. Амбициозната отбрана и устремните нападения им дадоха до 30 минути аванс от 14 точки, който остана не променен до края.

Срещата завърши при резултат 59:45 за „Етър“ — ТПК.

Г. Трифонов

На връщане в своето отделение Хрулеви минаваха през „центъра“ (II-ро отделение) на совхоза и питаха за новини от България. Ако някога писма, Мария Стефанова и Тодорка Петрова, или винаги веселата и усмихнатата челичка от ф-ка „Г. Геве“ — Габрово Стиляна Пешева, намираха остроумници да отговорят и да изпатят другарите си с бодър дух.

Писах в България, че живея в село без гробища, където от памука по-високо растение няма, не ми върват — със сериозен тон говори Мара.

Изводът и се стори интересен и на другарите й. — Наистина ли няма гробища в нашия совхоз? — се удивлява Бонка Грънчарова Калчева.

Тук не само българите, но и всички останали живеят в нов совхоз, организиран преди година и няколко месеца. И къщите са нови, и банята не е почнала да работи (скоро я завършиха), училището, столовата и клубът са още в скелети, болницата се издига на 2—3 метра от земята. Това е истинският фронт на настъпването в целината, а нахтарали се считат за близък тил. Дълбокият тил стига до Чимкент на около 320 км от новите райони на областта, отнесените по картите селища, отделения и совхоза.

Водата за пиене в този совхоз се пренася и съхранява в големи цистерни. Интересен е и кабинетът на партийния секретар др. М. Козлов, който силно се е привързал към тази напрегната и творческа обстановка и работи в първия вагон, докаран в целината. Даже временната поликлиника се помещава във вагон. Обаче обзавеждането на тези кабинети по нищо не се различава от поликлиниката в четириетажно здание или от партнабината на някой горком или райком. Не отсъстват портретите на Димитров и Коларов.

И в периферията на обитаемите райони от пустините на Казахстан, в тон с братски работещите по целия Съюз съветски хора, се трудят български, украински, руски, казахски и гръцки младежи, изграждат не само нов пластов живот, но коват своето работническо единство и неповторима дружба.

Здр. ОТЧЕВ
наш кореспондент

от втория кръг на окръжното футболно първенство за юноши: „Локомотив“ — Дряново — „Етър“ — Търново 0:0; „Локомотив“ — Г. Оряховица — „Червено знаме“ — Павликени 1:3; „Левски“ — Лисковец — „Вечой“ — Елена 1:0; „Лозен“ — Сухиндол — „Равовски“ — Севлиево 1:0; „Балкан“ — Габрово — „Ангел Кънчев“ — Трав

П. ЗДРАВЕЛИН
Б. Р. Филмът ще се прожектира от 26 май до 1 юни в кино „9 септември“ — Търново.

Алексей Никифоров (син на счетоводителя), развратната певичка от едно нощно заведение Райса, безогледният бандит Гурьев и др. Едините препратят над народното добро, а другите се домогат да го разграбят за разгулния си порочен живот.

Интригата е напрегната, силна и увлекателна. Органите на милицията се стремят да разкрият авторите на престъпленията, които се редят едно след друго. В напрегнатата борба падат и жертви.

Зрителят с възмущение следи развитието на филма. Но колкото и да е силна криминалната интрига, тя не може да измеси разказа за подвига на съветския милиционер. Младежният жар, патристичното себепристрастие на младите милиционерски кадри покори-нат не със своята безчовечна студенина, а със своето морално величие и нравствена красота. Те са покорили на времето Митя, един от съучастниците на известния Огньок, покори-ват на края и самия него, обиколил целия свят и разбрал, че по-хубаво и по-велико от родината няма. Разбрал е, че органите на милицията не само воюват срещу хората като него, но те се борят и за тяхното добро.

„Аз мислех, че грабя другите, а излезе, че ограбих себе си, своята младост, своята съдба. Така че няма защо да се плаша от вашия съд — моят е по-страшен“ — заявява Огньок, когато се предава на генерал Кречетов.

При развързката зрителът си отдъхва облекчен не само защото е разобличен Барона, че е заловен убиецът на счетоводителя Никифоров и на поставния сервант от милицията а защото Огньок разбира

Физкултура, спорт

„Етър“ — ТПК
ПОБЕДИ — „БАЛКАН“

Срещата за окръжно първенство между баскетболните отбори на Габрово и Търново беше оспорвана. Търновци превъзхождаха в техника и рутината, а габровци с устрем и амбиция. След неуспешно проведената зонава защита в първите 10 минути, габровци се ориентираха към плътна защита, което им донесе в 17 минута пръвес с 6 точки. Обаче смяната която се извърши в отбора на търновци на Симеонов с Тодоров и недоразуменията в защитата на габровци позволиха полувремето да завърши 25:26 за „Етър“ — ТПК.

През второто полу време състези търсеха разрешение на двубоя в самото начало. Амбициозната отбрана и устремните нападения им дадоха до 30 минути аванс от 14 точки, който остана не променен до края.

Срещата завърши при резултат 59:45 за „Етър“ — ТПК.

Г. Трифонов

На връщане в своето отделение Хрулеви минаваха през „центъра“ (II-ро отделение) на совхоза и питаха за новини от България. Ако някога писма, Мария Стефанова и Тодорка Петрова, или винаги веселата и усмихнатата челичка от ф-ка „Г. Геве“ — Габрово Стиляна Пешева, намираха остроумници да отговорят и да изпатят другарите си с бодър дух.

Писах в България, че живея в село без гробища, където от памука по-високо растение няма, не ми върват — със сериозен тон говори Мара.

Изводът и се стори интересен и на другарите й. — Наистина ли няма гробища в нашия совхоз? — се удивлява Бонка Грънчарова Калчева.

Тук не само българите, но и всички останали живеят в нов совхоз, организиран преди година и няколко месеца. И къщите са нови, и банята не е почнала да работи (скоро я завършиха), училището, столовата и клубът са още в скелети, болницата се издига на 2—3 метра от земята. Това е истинският фронт на настъпването в целината, а нахтарали се считат за близък тил. Дълбокият тил стига до Чимкент на около 320 км от новите райони на областта, отнесените по картите селища, отделения и совхоза.

Физкултура, спорт

„Етър“ — ТПК
ПОБЕДИ — „БАЛКАН“

Срещата за окръжно първенство между баскетболните отбори на Габрово и Търново беше оспорвана. Търновци превъзхождаха в техника и рутината, а габровци с устрем и амбиция. След неуспешно проведената зонава защита в първите 10 минути, габровци се ориентираха към плътна защита, което им донесе в 17 минута пръвес с 6 точки. Обаче смяната която се извърши в отбора на търновци на Симеонов с Тодоров и недоразуменията в защитата на габровци позволиха полувремето да завърши 25:26 за „Етър“ — ТПК.

През второто полу време състези търсеха разрешение на двубоя в самото начало. Амбициозната отбрана и устремните нападения им дадоха до 30 минути аванс от 14 точки, който остана не променен до края.

Срещата завърши при резултат 59:45 за „Етър“ — ТПК.

Г. Трифонов

На връщане в своето отделение Хрулеви минаваха през „центъра“ (II-ро отделение) на совхоза и питаха за новини от България. Ако някога писма, Мария Стефанова и Тодорка Петрова, или винаги веселата и усмихнатата челичка от ф-ка „Г. Геве“ — Габрово Стиляна Пешева, намираха остроумници да отговорят и да изпатят другарите си с бодър дух.

Писах в България, че живея в село без гробища, където от памука по-високо растение няма, не ми върват — със сериозен тон говори Мара.

Изводът и се стори интересен и на другарите й. — Наистина ли няма гробища в нашия совхоз? — се удивлява Бонка Грънчарова Калчева.